

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. maj 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marianne Møller Halk-
jær
Sagsnr.: 2014-0030-2205
Dok.: 1165279

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1011 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1011 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren nærmere redegøre for, hvilke kriterier der lægges vægt på ved bedømmelsen af, hvorvidt der kan gives dispensation i henhold til bestemmelsen i kørekortbekendtgørelsens bilag 2, afsnit F, pkt. 11. Vil ministeren herunder oplyse, om det er korrekt, at der kun gives dispensation til personer, der er medicinfri?”

Svar:

For så vidt angår de helbredsmæssige betingelser for udstedelse af kørekort til henholdsvis gruppe 1-førere og gruppe 2-førere med epilepsi henvises indledningsvis til Justitsministeriets besvarelse af 29. marts 2012 af spørgsmål nr. 427 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af nærværende spørgsmål indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Overordnet set skal der være forhold, som taler for, at der er en lavere risiko end sædvanligt i den konkrete sag som berettiger afvigelse fra de generelle krav i EU-Direktivet om 10 års anfaldsfri og medicinfri observationsperiode og at risikoen for et epileptisk anfald anses for at være under 2 % per år.

Der er ikke anbefalet dispensation i et større antal sager. I de sager, hvor der er dispenseret, har der gjort sig særlige forhold gældende og der er kun dispenseret med hensyn til længden af perioden uden forebyggende medicin, ikke vedrørende det andet krav om mindst 10 år siden sidste epileptiske anfald. Der er således kun anbefalet at give dispensation til personer, der er medicinfri.

Overvejelser om dispensation kan f.eks. dreje sig om tilfælde, hvor ansøgerens anti-epileptiske medicinske behandling efter en konkret lægelig vurdering ikke kunne siges at være anfaldsforebyggende og hvor der igennem en længere periode efter total ophør med medicin ikke har været epileptiske anfald.

I vurderingen af muligheden for at afkorte den periode, hvor ansøger skal være medicinfri, kan endvidere indgå en nærmere vurdering af de anfald, som her medført påbegyndelse af den medicinske behandling, herunder om diagnosen må anses for sikker eller mindre sikker. I vurderingen kan endvidere indgå en nærmere vurdering af typen af anfald og tidspunkt på dagen, de har optrådt.”

